

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι **η εβδομάδα πριν από το Πάσχα**. Αρχίζει από την Κυριακή των Βαΐων το βράδυ, οπότε τελείται η Ακολουθία του Νυμφίου και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο. Είναι **αφιερωμένη στα Άγια Πάθη του Ιησού Χριστού, τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του** και ονομάζεται «Μεγάλη», όχι γιατί έχει περισσότερες μέρες ή ώρες από τις άλλες εβδομάδες, αλλά γιατί τα γεγονότα τα οποία τελούνται και βιώνονται στους Ιερούς Ναούς κάθε ημέρα θεωρούνται ιδιαίτερα σημαντικά για τη χριστιανική θρησκεία .

Η Μεγάλη Εβδομάδα λέγεται και «**Αγία Εβδομάδα**», καθώς επίσης και «Εβδομάδα ξηροφαγίας», επειδή ακολουθείται αυστηρή νηστεία. Παλαιότερα ονομαζόταν και «άπρακτος εβδομάς», επειδή παράλληλα με την αυστηρή νηστεία συνηθίζονταν και η πλήρης αποχή από κάθε πράξη/εργασία.

Η Εκκλησία μας, για να μπορέσουν όσο είναι δυνατόν περισσότεροι πιστοί να συμμετέχουν στις Ακολουθίες, επέτρεψε από την αρχή της Μεγάλης Εβδομάδας, να **ψάλλεται από το βράδυ της προηγούμενης, ο Όρθρος της επόμενης ημέρας**. (π.χ. την Κυριακή των Βαΐων το βράδυ ψάλλεται ο Όρθρος της Μεγάλης Δευτέρας και ούτω καθεξής.) Αυτό πρέπει **απαραίτητα να γίνει κατανοητό**, για να μην υπάρχει σύγχυση στο εορταστικό περιεχόμενο της κάθε ημέρας.

Κάθε μία από τις μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας είναι **αφιερωμένη και σε κάποιο ή κάποια επιμέρους περιστατικά** της ζωής και των Παθών του Κυρίου.

Οι τέσσερις πρώτες ημέρες μας προετοιμάζουν πνευματικά για το θείο δράμα και οι Ακολουθίες τους ονομάζονται «**Ακολουθίες του Νυμφίου**».

Οι πιστοί, **βιώνουμε τα πάθη και την ανάσταση** του Χριστού συμμετέχοντας ενεργά σε αυτά με «συμπόρευση», «συσταύρωση» και «συνανάσταση»!

Ο Χριστός με την θέληση του (εκουσίως), έπαθε και ανέστη για τη δική μας σωτηρία. Αυτό σημαίνει ότι **δεν λυπούμαστε «μοιρολατρικά»** για τα Πάθη του, αλλά για τις δικές μας αμαρτίες και αφού μετανιώσουμε ειλικρινά, μπορούμε την αντικειμενική σωτηρία που χάραξε ο Χριστός να την κάνουμε και υποκειμενική – **προσωπική μας σωτηρία** !

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ (1)

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ



Η Μεγάλη Δευτέρα είναι αφιερωμένη

- α. Στη **μνήμη του Ιωσήφ**, 11ου γιού του Πατριάρχη Ιακώβ, του ονομαζόμενου Παγκάλου, δηλαδή ωραίου στο σώμα και τη ψυχή, που αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη. Η περιπέτεια της ζωής του Ιωσήφ, που πουλήθηκε σκλάβος από τα αδέρφια του, προεικονίζει τον ίδιο τον Χριστό και τα Άγια Πάθη Του.
- β. στην **άκαρπη συκιά**, που την καταράστηκε ο Χριστός και ξεράθηκε με έναν Του λόγο. Συμβολίζει τη Συναγωγή των Εβραίων, η οποία δεν είχε πνευματικούς καρπούς, όπως και κάθε άνθρωπο, που στερείται αρετών και καλών έργων.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ



Την Μεγάλη Τρίτη θυμόμαστε δύο παραβολές του Κυρίου:

- α. **Των Δέκα Παρθένων**, που μας διδάσκει να είμαστε έτοιμοι και γεμάτοι από πίστη, προνοητικότητα και φιλανθρωπία.
- β. **Των Ταλάντων**, που μας διδάσκει να είμαστε εργατικοί και να καλλιεργούμε και να αυξάνουμε τα πνευματικά μας χαρίσματα.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ



Η Μεγάλη Τετάρτη είναι αφιερωμένη **στη μνήμη της αμαρτωλής γυναίκας**, που μετανιωμένη άλειψε τα πόδια του Χριστού με μύρο και συγχωρήθηκε για τα αμαρτήματά της, γιατί έδειξε μεγάλη αγάπη και πίστη στον Κύριο. (Στον Όρθρο της ημέρας, που γίνεται το βράδυ της Μεγάλης Τρίτης, ψάλλεται το περίφημο τροπάριο της Υμνογράφου Μοναχής Κασσιανής.

Το πρωί τελείται ο Εσπερινός της Μεγάλης Τετάρτης και η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων και το απόγευμα η **Ακολουθία του Ευχελαίου**.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ



Η Μεγάλη Πέμπτη είναι αφιερωμένη στην **ανάμνηση τεσσάρων γεγονότων**, τα οποία περιγράφονται στα Ευαγγέλια και συνέβησαν σύμφωνα με τις ευαγγελικές αναφορές λίγο πριν τη Σταύρωση:

1. **Στον Ιερό Νιπτήρα**, το πλύσιμο δηλαδή των ποδιών των Μαθητών από τον Κύριο, μια συμβολική πράξη-παράδειγμα ύψιστης ταπεινότητας και διακονίας του συνανθρώπου, που δίνει ο απρόσιτος ως προς την θεότητα Ιησούς, που έλαβε δούλου μορφή για να σώσει το ανθρώπινο γένος.
2. **Στον Μυστικό Δείπνο**, δηλαδή το δείπνο του Ιησού Χριστού με τους Μαθητές του και την παράδοση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας.
3. **Στην Προσευχή του Κυρίου** προς τον Πατέρα του, στο Όρος των Ελαιών και
4. **Στην προδοσία του Ιούδα**, δηλαδή την αρχή του Πάθους και στα γεγονότα που ακολούθησαν (τη σύλληψη του Κυρίου, την ανάκριση και την καταδίκη του από τους Αρχιερείς και την Άρνηση του Πέτρου).